

СПЕЦИФІКА ПЕДАГОГІЧНОЇ ТВОРЧОСТІ ВЧИТЕЛЯ ХОРЕОГРАФІЇ

На сучасному етапі розвитку суспільства творчість необхідна людям у різних сферах життя. Адже творчі люди здатні мислити по-новому, розв'язувати надскладні завдання. Кожна творча особистість формується у процесі навчання і виховання під безпосереднім впливом творчого вчителя.

Творчість – необхідна умова становлення самого педагога, його самопізнання та саморозвитку. За визначенням М. Ярмаченка, це діяльність людини, яка породжує щось нове, відрізняється неповторністю, оригінальністю та суспільно-історичною унікальністю. Вона специфічна для людини, оскільки завжди передбачає творця – суб'єкта творчої діяльності; в природі відбувається процес розвитку, але не творчості [3, с. 442].

У психолого-педагогічній літературі сутність педагогічної творчості визначається як цілісний процес професійної реалізації та самореалізації педагога в освітньому просторі. Особливістю педагогічної творчості є те, що педагог реалізує свої особистісні і професійні творчі потенції засобом творення особистості дитини, а розвиток його творчого потенціалу зумовлений розвитком творчого потенціалу вихованця. Тобто без творчості немає натхненної педагогічної діяльності та активної взаємодії між вихователем і вихованцем [1, с. 55–57].

Мета педагогічної творчості вчителя полягає у створенні сприятливих психолого-педагогічних умов для розвитку потенційних можливостей кожного учня в навчально-виховному процесі. Ефективність розвитку дитини значною мірою визначається освітнім середовищем, скоординованою діяльністю всіх суб'єктів, причетних до її виховання.

Розвиток педагогічної творчості вчителів і підвищення результативності навчально-виховного процесу залежить від психолого-педагогічних умов, правильно визначених шляхів розвитку та реалізації творчої педагогічної діяльності та особистісних якостей учителя.

Педагогічну творчість визначають як особистісну якість педагога, яка є невичерпним джерелом його ініціативи, активності, інновацій, постійного натхнення для вдосконалення всього педагогічного процесу.

Творчий учитель – це особистість, яка характеризується високим рівнем педагогічної креативності, відповідним рівнем знань предмету, який викладає, набутими психолого-педагогічними знаннями, уміннями та навичками, які, за сприятливих для педагогічної творчості учителя умов, забезпечують його ефективну педагогічну діяльність із розвитку потенційних творчих можливостей учнів.

Кожен педагог має бути творчим, та, насамперед, це стосується

вчителів мистецьких дисциплін, зокрема хореографії.

Учитель хореографії виступає наставником, вихователем, психологом, балетмейстером, репетитором. Тому щоденна робота педагога-хореографа пов'язана з великими емоційними і щоденними фізичними навантаженнями. Щоб домогтися успіху в такій складній професії, необхідно володіти цілим рядом якостей. Крім природної артистичності, наявності художнього смаку, товариськості, доброзичливості та високої енергійності, необхідні також такі якості як сила волі, терпіння і самоконтроль.

Щоб виховати справжню творчу особистість, розвинути потенційні творчі можливості дитини, учителю необхідно оволодіти методами і засобами, які розвивають креативні риси особистості. Для реалізації такої мети педагог і сам повинен уміти творити, адже творчість розвивається через творчість.

Отже, педагогічна діяльність вчителя хореографії – це, насамперед, діяльність творча. Без творчості неможливі ні виховний, ні навчальний процеси. Адже учитель мистецьких дисциплін творить нову особистість, сильну тілом і духом, яка житиме в цьому суспільстві, стане його невід'ємною часткою та працюватиме на його благо.

Список використаних джерел:

1. Геращенко И. Г. Педагогическое творчество и формализм / И. Геращенко // Школа. – 2000. – № 1. – С. 2–5.
2. Сидоренко Т. Творчість у діяльності вчителя / Т. Сидоренко // Рідна школа. – 2001. – № 5. – С. 55–57.
3. Педагогічний словник / за ред. дійсного члена АПН України М. Ярмаченка. – К. : Педагогічна думка, 2001. – 514 с.
4. Сисоєва С. Основи педагогічної творчості вчителя : навчальний посібник / С. Сисоєва. – К. : ІСДОУ, 1994. – 112 с.